

ve tvunget til at varetage opgaven som daglig leder, mens såvel præst som øvrige menighedsrådsmedlemmer fortsat vil have pligt til at påtage sig øvrige enkeltmandshverv, som menighedsrådet måtte tildele dem. Samtidig sikres det, at præsten gives adgang til efter eget ønske at frasige sig opgaverne i funktionsperioden, således som det er foreslået af Den danske Præsteforening. Om bortfald af præstens eventuelle tillæg for funktionen henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.

Til nr. 11 (Lov om menighedsråd § 27, stk. 5)

Menighedsrådslovens § 27, stk. 5, 1. pkt., foreskriver i dag, at en kirkefunktionær, der er medlem af menighedsrådet i den menighedsrådsreds, hvori funktionæren er ansat, ikke kan deltage i forhandling eller afstemning i sager om ansættelse af kirkefunktionærer og i sager, der angår andre funktionærer ved kirken og kirkegården. Med lovforslagets § 2, nr. 1, hvorefter kirkefunktionærer, der er omfattet af § 1, stk. 1, i lov om arbejdsgiveres pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet, ikke længere vil være valgbare til menighedsrådet i den kreds, hvor de har tjenestested, vil den nævnte del af § 27, stk. 5, blive overflødig. Bestemmelsen begrænses således til alene at vedrøre, at kirkefunktionærernes medarbejderrepræsentant ikke kan deltage i forhandling i sager om ansættelse af kirkefunktionærer og i sager, der angår andre funktionærer ved kirken og kirkegården.

Opstår der spørgsmål om habilitet i forhold til de kirkefunktionærer, der ikke omfattes af lovforslagets § 2, nr. 1, f.eks. en kirkekorsanger, som kun synger ved gudstjenester og enkelte kirkelige handlinger nogle få timer om ugen, og som således fortsat vil kunne blive valgt til menighedsrådet i det sogn, hvor vedkommende virker som kirkekorsanger, vil menighedsrådet herefter skulle bedømme forholdet efter menighedsrådslovens § 26 om speciel inhabilitet samt efter forvaltningslovens almindelige inhabilitetsregler, der fortsat finder anvendelse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.3.

Til nr. 12 (Lov om menighedsråd § 37, stk. 1)

Den gældende bestemmelse i menighedsrådslovens § 37 blev indført i 1912 i forbindelse med, at samme lov gav menighedsrådene ret til at indstille præster til ansættelse. Fra at være »præstens medhjælpere« gik menighedsrådene over til at have kompetencer til at lede og administrere sognets anliggender.

Selve formuleringen af § 37 havde sit ophav i Det Kirkelige Udvalgs udkast til Lov om Folkekirkens Forfatning af 31. oktober 1906. Bestemmelsen skal fortolkes som gældende embedsvirksomhed i snæver forstand, hvilket blandt andet fremgår af Folketingets behandling af menighedsrådsloven i 1922. Med indførelsen af bestemmelsen i menighedsrådslovens § 1, stk. 1, i 1994 fik bestemmelsen endvidere karakter af en undtagelse til menighedsrådslovens hovedregel om menighedsrådskompetence. Bestemmelsen i menighedsrådslovens § 37 er således udtryk for, at præsten i udøvelsen af sin pastorale forpligtelse er uafhængig af menighedsrådet, men at præsten i f.eks. sin planlægning og prioritering af arbejdet er forpligtet til at samvirke med menighedsrådet. Dette er også en del af baggrunden for, at præsten er født medlem af menighedsrådet.

Med den præcisering af § 37, som lovforslagets § 1, nr. 12, indebærer, vil det blive tydeliggjort, at menighedsrådet og præsten er gensidigt forpligtet til at samvirke om målsætningerne for det kirkelige liv i sognet samtidig med, at det fastholdes, at præsten i udøvelsen af sin præstegerning er uafhængig af menighedsrådet. En sådan præcisering vil kunne medvirke til at mane nogle af de bekymringer i jorden, som såvel medarbejdere som menighedsråd har givet udtryk for under de af strukturarbejdsgruppen afholdte debatmøder og i hørings svar; f.eks. at muligheden for at vælge præsten som daglig leder skulle indebære en tilbagevendende til enevældige præster og fjerne præstens fokus fra forkyndelse til administration. Præciseringen vil derfor også kunne medvirke til at undgå konflikter mellem præst og menighedsråd om, i hvilket omfang præsten og menighedsrådet i fællesskab er forpligtet til at skabe gode vilkår for det kirkelige liv i sognet. Præstens uafhængighed i udøvelsen af sin pastorale forpligtelse er begrundet i hensynet til forkyndelsesfriheden og bør derfor ikke give baggrund for manglende samarbejde mellem præst og menighedsråd og mellem præster indbyrdes.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1 samt bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, 2, 6 og 10.

Til § 2

Til nr. 1 (Lov om valg til menighedsråd § 3)

Med bestemmelsen indskrænkes kirkefunktionærers valgbarhed, således at kirkefunktionærer, der er omfattet af § 1, stk. 1, i lov om arbejdsgiveres pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet, ikke længere, som i dag, vil være valgbare til menighedsrådet ved den kirke, hvor de har